



Σκέψεις ενός Βρυσικιώ τη της Διασποράς.

Τις αφιερώνω στον αγαπητό μου ανιψιό, ρομαντικό οικολόγο και αθεράπευτα Βρυσικιώτη Καραφύλλη.

Τα Ηνωμένα Έθνη αφιέρωσαν μια μέρα του Ιουνίου στο πλανητικό περιβάλλον και ύστερα ένιψαν τας χείρας των.

Ο θρήνος της γης

Συντάχθηκε απο τον/την Θεόφιλος

Τετάρτη, 23 Ιούνιος 2010 19:36 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Ιούλιος 2010 07:30

Ο πρόεδρος Ομπάμα επισκέφτηκε τον κόλπο του Μεξικού, έβγαλε τον προσποιητό θυμό του για την τεράστια οικολογική καταστροφή που συντελείται εκεί από τη BP

και έσμιξε τα κροκοδείλια δάκρυα του με τα εκατομμύρια βαρέλια αργού πετρελαίου που χύνονται καθημερινά στη θάλασσα από την εκραγείσα δεξαμενή άντλησης.

Η δική μας ΔΕΗ, εκεί κάτω στον κάμπο της Πτολεμαΐδας, όσο και αν προσπαθεί να νίψει τα χέρια της πάντα μαύρα μένουν από τον μαύρο δηλητηριώδη καπνό που ξερνάει στον Μακεδονικό ουρανό και εμείς οι Έλληνες, σαν γνήσια τέκνα του Ήφαιστου, βάζουμε φωτιές και καίμε τα δάση μας. Αποφασίσαμε να μη αφήσουμε δεντράκι για δεντράκι πράσινο. Αυτά τα τερατουργήματα της φύσης ορκιστήκαμε να τα εξαφανίσουμε από προσώπου γης. Αποφασίσαμε να μπαζώσουμε κάθε ρεματιά και κάθε λαγκάδα της πατρίδας μας με κάθε λογής απορρίμματα μη τυχόν και πέσει μέσα κανένας από μας και σπάσει τα πόδιά του. Αποφασίσαμε να στολίσουμε τις πόλεις και τα χωριά μας με όμορφα τσιμεντένια στολίδια, με όμορφες και στενές πλατείες, με όμορφους και στενάχωρους δρόμους όπου θα μαζευόμαστε ο ένας επάνω στον άλλον και κολλημένοι και ιδρωμένοι θα ευχαριστιόμαστε για το έργο μας και θα αναφωνούμε:

« Επιτέλους, τώρα βαίνουν καλώς όλα εναντίον του περιβάλλοντος μας.»

Εμπρός λοιπόν αδέλφια συνέλληνες, λίγο ακόμα και όλα θα είναι όπως τα θέλουμε.

Μαύρα κι' άραχλα, Ζήτω μας.

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Έλα και συ άνθρωπε και κατακτητή μου

Όπου κι' αν ζεις, σ' ότι κι' αν πιστεύεις ότι κι' αν είσαι, άσπρος, μαύρος, κίτρινος,

Δεν πειράζει

Μόνο μη χασομεράς γιατί μυριάδες ηλεκτρονικά ρολόγια ροκανίζουν αχόρταγα τον χρόνο σου.

Έλα πάρε και συ έναν αναμμένο δαυλό, κάπου θ' απόμεινε κανένα δεντράκι,

Πάρε ένα μπουκάλι φαρμάκι και κάπου θα βρεις καμιά βρυσούλα που αναβλύζει ακόμα γάργαρα και αμόλυντο νερό

Πάρε έναν κασμά και μια χούφτα μπαρούτι και κάτι θα βρεις να ανατινάξεις

Βιαστείς άνθρωπε να προλάβεις και όταν συμπληρώσεις την καταστροφή και δεν βρίσκεις ίσκιο να βάλεις το ξεροκέφαλό σου, όταν δεν βρίσκεις λίγο νεράκι για τα ξεραμένα χειλάκια των παιδιών σου, όταν τα χαλασμένα πνευμόνια σου θα ανοιγοκλείνουν απεγνωσμένα για λίγο οξυγόνο τότε θα ναι καιρός να μεταλλαχθείς, να γίνεις και συ μια μηχανή δράκος του νέφους και του θορύβου,

Τότε ίσως θα είναι αργά

Ο θρήνος της γης

Συντάχθηκε απο τον/την Θεόφιλος

Τετάρτη, 23 Ιούνιος 2010 19:36 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Ιούλιος 2010 07:30

Γι' αυτό θυμίσου, Ο Αίολος με δυσκολία τουλούμιαζε τους αέριδές του κι' ας ήταν και Θεός

Ο Δίας με κόπο διαφέντευε τους κεραυνούς του που σκότωναν έναν, έκαιγαν ένα δέντρο, μια καλύβα κι' ας ήταν και Θεός. Και συ θνητός προσπαθείς να τους ξεπεράσεις; Σε παρακαλώ σταμάτα ένα βήμα πριν την τελευταία πράξη σου

Την ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΟΥ.

Ιούνιος 2010

ΘΕΟΦΙΛΟΣ